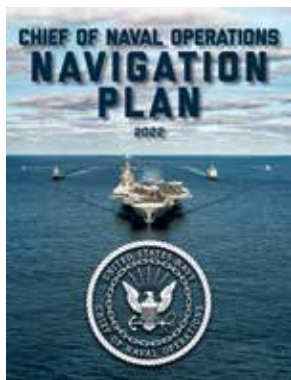

Recensie

Op 26 juli jl. presenteerde de *Chief of Naval Operations* (CNO) Admiral Mike Gilday het 28 pagina's tellende *Navigation Plan 2022* van de *US Navy*. Hierin staat de planning voor een in 2045 te bereiken hybride vloot van ruim 500 vaartuigen centraal.

Chief of Naval Operations: Navigation Plan 2022

Auteur:	ADM Mike M. Gilday
Uitgever:	United States Navy, Washington DC (2022)
Omvang:	28 blz
Prijs:	Gratis te downloaden
ISBN:	N.v.t.

Medio juli bood de USN aan het *US Congress* al een geclassificeerde versie van dit rapport aan. In het publieke rapport zijn, naast de geplande vlootomvang, eveneens zaken als een *combat credible* vloot (op oorlogvoering ingestelde scheepscommandanten inclus), alsook een gedetailleerde dreigingsanalyse van vooral de westelijke Pacific meegenomen. Het NAVPLAN houdt bovendien rekening met inzichten als uitgedragen in de in maart van dit jaar uitgebrachte *US National Defense Strategy* inzake 'integrated deterrence', waarbij het Amerikaanse Ministerie van Defensie samenwerkt met overige overheidsinstanties om China het hoofd te kunnen bieden en de grotendeels bestaande militaire voorsprong op Rusland te handhaven.

De stelling van het NAVPLAN dat de omvang van de Amerikaanse vloot de komende twee decennia 'slechts' met 75 schepen groeit, ontlokte inmiddels bij het *Congress* het commentaar dat dit te traag zou zijn. De USN betwist dit bij monde van Admiraal Gilday. Deze liet zich al publiekelijk ontvallen dat de opbouw van een hybride vloot nu eenmaal tijd kost, zeker nu de strijd ter zee meer dan ooit neerkomt op een complexe netwerk-oorlogvoering met een *Joint All-Domain C2*. Ook dienen de Amerikaanse zeestrijdkrachten rekening te houden met verdere inspanningen ten faveure van het geheime *Project Overmatch* om het USN netwerk- en datacapaciteit te vergroten. Daarbij is de USN zich er pijnlijk van bewust dat het de VS eenvoudigweg ontbreekt aan industriële capaciteit om op korte en middellange termijn het benodigde aantal schepen te bouwen. Ook heeft de vloot tijd nodig, 'te wennen' en uit te kristalliseren wat betreft samenstelling, om zo op een afgewogen en gelouterde wijze de strijd te kunnen aangaan. Het zijn niet toevallig inzichten die tevens lijken op te gaan voor Europese marines en hiermee ook de KM. Wat de achterliggende strategie bij het NAVPLAN aan-

gaat, duiden de samenstellers drie overkoepelende dreigingen: 1) de afnemende invloed van militaire afschrikking; 2) de agressieve politiek en acties van zowel China als Rusland, afgezet tegen het Westen dat opkomt voor de internationaal rechtsorde en 3) de snelheid van technologische ontwikkelingen. Gelet op de laatste factor promoot het NAVPLAN nieuwe vaartuigen die dusdanig flexibel zijn ingericht, dat hierop eenvoudig krachtigere wapensystemen en sensoren plaatsbaar zijn, alsook dat ze snel kunnen worden geüpgraded bij revolutionaire technologische ontwikkelingen. Zoals het NAVPLAN stelt: 'We will build future platforms with modernization in mind—hardware upgradeable and software updateable at the speed of innovation.'

Terug naar de in het rapport voorziene Amerikaanse vloot voor 2045. Deze dient onder meer te omvatten: 12 Columbia-klasse SSBNs, 12 volwaardige vliegkampschepen, 66 SSNs waaronder tientallen snelle aanvalsboten, 96 grote *surface combatants* (doorontwikkelde Arleigh Burke-klasse DDs en de nieuwe generatie DDG(X) DD), 18 *Light Amphibious ships* ter ondersteuning van *Marine Littoral Regiments*, 150 onbemande bovenwater-alsook onderwatervaartuigen met taken als sensor en *auxiliary magazines* voor overige vlooteenheden, en, ten slotte, 3.000 vliegtuigen en helikopters.

Het NAVPLAN schuwt evenmin controverse. Zo stelt het dat, om het tempo en de kosten van nieuwe vaartuigen op peil te houden, een verdubbeling van de begrotingsdoelen voor het jaar 2023 noodzakelijk is, naast het versneld afvoeren van huidige schepen, verouderde platforms en de relatief moderne (maar tegenvallende en meer op politietaken geënte) *Littoral Combat Ships* inclus. Potentiële kritiek op deze insteek wordt alvast gepareerd met de opmerking: 'Retiring legacy platforms that cannot stay relevant in contested seas -and investing in the capabilities we need for the future- is essential for our national security.'

Hoewel in NAVPLAN Rusland meermalen wordt aangehaald staat de strategische competitie met China centraal: deze is 'both a current and long-term challenge'. Het in het rapport voorziene *Force Design* moet borgen dat de VS en hiermee het Westen over 20 jaar afdoende weerbaar blijft en (weer) over een geloofwaardige *deterrence force* beschikt. Hiertoe is het aldus CNO Gilday noodzakelijk, dat er ten faveure van de USN in de komende 'critical decades [...] consequential decisions and investments' volgen.

Anselm van der Peet, NIMH

Scan de QR-code om het
USN Navigation Plan 2022
te downloaden